

India ke tien khiessa



Drie verhalen uit India

India ke tien khiessa

Drie verhalen uit India

1e khiessa Wishnoedewie Dihal se kahal gail

Verteld door mejuffrouw Wishnoedewie Dihal

Instituut voor Taalwetenschap
Paramaribo

Illustraties: Carolyn R. Dyk
Nederlandse vertaling: A.L.Bosch
Samenstelling: A.L.Bosch

Serie leesboekjes in het Sarnami Hindoestani

Instituut voor Taalwetenschap
Postbus 1919, (Andirastraat 54)
Paramaribo zuid, Suriname

© 1976 Instituut voor Taalwetenschap
Alle rechten voorbehouden
Vijfde herziene druk 2000 3C

Printed in Suriname

Tjhau andha log haathie dekhe hai

Ek andha lai me andha logan rahat raha. Oesab maangat raha dekhe haathie kaisan howe hai.

Ek rodj ek haathie paas howat raha.

Tab ekaatgo andha lai me se niekarke gail dekhe.

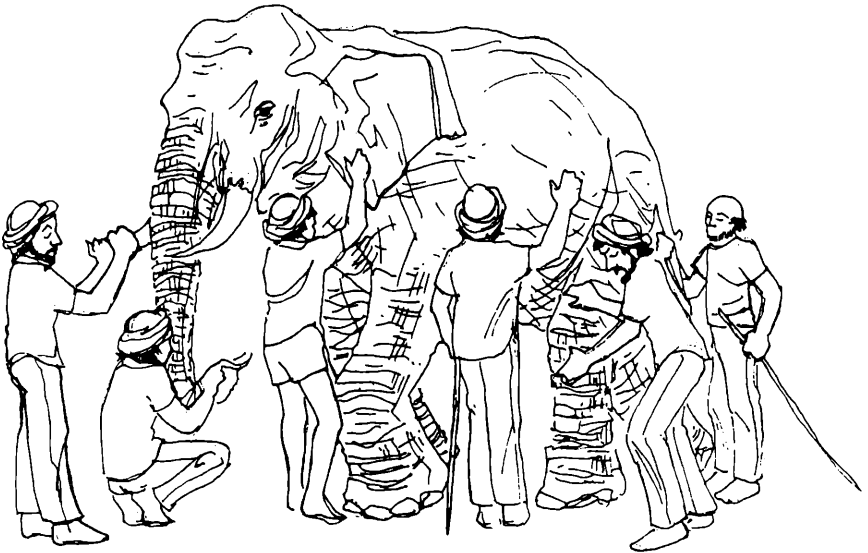
Tab oke tjhoei-oeike dekhke phien laut gail andha lai me.

Tab oesab apane me batia hai. Pahielka bole hai: "Ab ham djaaniela haathie kaisan howe hai. Haathie howe hai djaise ghar ke dewaal."

Tab ekwa bole hai: "Na, toe na thiek dekhle hai. Haathie howe hai djaise ekgo bena."

Tab tiesara bole hai: "Tab tohoe na thiek dekhle hai. Ham djaaniela kaisan howe hai. Haathie howe hai ekdam tjiekkan."

Tab ekwa bole hai: "Na, ham sab se barhia dekhlie hai.



Haathie howe hai biedjal biedjal aur lamba ke. Aur okar dehie tanie darbar rahe hai."

Tab ekwa bole hai: Na, tab tohoe na thiek dekhlie hai. Ham auro barhia se dekhlie hai. Haathie howe hai djaise ekgo per. Oke toe aise akwaarie me lei sake hai."

Tab ekwa bolies: "Na, toe na thiek dekhlie hai. Ham sab se barhia dekhlie hai. Haathie howe hai djaise ekgo rasrie."

Ab apane me sab batia hai kie: "Ham thiek dekhlie hai."

Ekwa bole hai: "Na, ham thiek dekhlie hai."

Ab dekh sakal dja hai kie oe sab tjhaugo djaun aail raha haathie ke dekhe, oelog haathie ke ek bhaag pakarle raha.

Koi okar daat paais raha, koi okar dehie, koi okar kaan, koi okar soerh, koi okar gor aur koi okar potjhie. Tab sab batiaat raha kie: "Ham auro barhia dekhlie."

Djaun okar dehie tjhoewe raha, oe bole hai djaise dewaal. Djaun okar kaan pakare raha, oe bole hai djaise ekgo bena. Djaun okar daat paais raha, oe bole hai oe tjiakkan howe hai. Djaun okar soerh paais raha, oe bole hai biedjal aur darbar howe hai. Djaun okar gor tjhoeis raha, oe bole hai djaise ekgo per howe hai. Aur djaun okar potjhie paais raha, oe bole hai haathie howe hai lamba aur paatar djaise ekgo rasrie.

Aslie me koi na aakhie se dekhies raha, bakie andhaadj se sab apane man me bolat raha.

le khiessa me dekh sakal dja hai kie sab ke thora thora satj raha, bakie koi na thiek se djaanat raha.

Bies mohar ke khiessa

Ek larka raha, djaat raha djangal me gaai tjaraawe.
Etane me oe ka dekhe hai? Ekgo per ke nieltje ekgo
pandiet baithal hai. Oke khoeb lamba lamba baar hai.
Tab oe apane baare me se mohar niekaar niekaar safa
kar kar baar me fier se khosat raha.

Larka djab dekhies, tab djaaike aapan maai baap se
bataais kie:

"Ham gailie gaai tjaraawe. Tab ham dekhlie ekgo
pandiet ehie kaam baithke karat raha."

Tab okar baap ek tjalaakie sotjies.

Bolies: "Beta, djaane ka? Dja pandiet ke lage aur ose bol





deihe: "Biehaan hamlogke ghar tiewhaar hai, jaane koetjh kaaradj. Tab biehaan aaw hamlogke ghare." Larka gail pandiet se bolies.

Biehaan bhaile pandiet aail. Tab djab kaaradj hoi gail, tab oke bhodjan mielal aur biestar kie oe araam kare.

Tab oe ka karies? Mohar niekaar niekaar takia ke nieltje dhare lagal.

Ab baap aapan aurat se bole hai kie: "Dja bies mohar kothrie me dharal hai tafra par. Aur biesgo me se ekgo pandiet ke laaw ham debe."

Aurat gail mohar khodje, bakie na paais. Tab ie djaaike aurat ke maare ke soeroe karies.

Tab pandiet poetjhe hai: "Kaahe, kaahe, kaahe aurat ke maaro ho?"

Tab baap bole hai: "Na dekho ho, pandiet djie? Ham boliela: "Dja bies mohar me se ekgo mohar letiaaw." Ham aapke daan karab. Tab aurat na maange hai."

Tab pandiet koetjh na bole hai.

Etane me baap apane gail mohar khodje. Bakie baap bhie na paais. Tab lautke aail aur bole hai:

"Pandiet djie, kothrie me bies mohar tafra par dharal raha, bakie na hai. Ka bhail sab mohar se? Hamlog hia tien miela se baatie aur doesar koi na hai: maai, baap aur aap. Aurat to na leis hai aur ham bhie na leilie hai. Tab ke leis mohar?"

Abbe pandiet koetjh na bole hai.

Tab baap pandiet se poetjhies kie:

"Kaahe ke aap etana lamba baar rakhailo hai?"

Pandiet abbe koetjh na bole hai.

Tab pandiet ke biestar par ke takia ghaskaais. Tab dekhe hai hoewa bies mohar dharal hai.

Ab pandiet se bole hai: "Pandiet djie, aap ie kaun kaam kar baithlo? Ab pandiet djie koetjh bolte na hai. Pandiet djie ke saamna na hai kie oe mohar na leis hai."

Bolies: "Pandiet djie, aadj se ie kaam kabhie na karieho.



Aur djaun dhiaan aap ie mohar me lagaawo ho, bhala etana dhiaan aap bhagwaan me lagaawo. Tab aapke koetjh phal miele. Aadj se ie kaam kabhie na kariehe." Pandiet ek baat na bolies.

Baap djie sab mohar leike baith gail.

Aur pandiet djie ohie dien se lautke moeh na dekhaais.

Dielagiebaadj ke khiessa

Doei paraanie aage aur pietjhe ek larka leike tjalat djaat raha. Maai larka ke aapan pakhoera par aise lei lewat raha kie larka sab dekhat djab okar maai ke pietjhe koi tjalat.

Etane me ek gaaw paral djaaha khaalie dielagiebaadj rahat raha.

Tab mardwa aapan aurat se bolies kie: "Ie gaaw me khaalie dielagiebaadj rahe hai, ohie se koetjh na boliehe."

Djab oelog gaaw ke paas hoi gail raha, tab aurat poetjhies: "Dielagiebaadj kaaha hai? Ham to ekko ke na dekhlie."

Etane me oe gaaw ke ek dielagiebaadj ie baat soenies raha. Tab oe ka karies? Koetjh miethaai kienke oe aurat ke pietjhe pietjhe tjale lagal aur larka ke miethaai khoeb tjoesaais.



Tab oesab ek T-kruising lage pahoetjal. Hoewa par ek siepaahie khaana bhie raha.

Tab dielagiebaadj aurat se bole hai: "Oedhar kaaha dja hai? ledhar tjal."

Tab aurat ke biehauta ghoemke taake hai kie aapan aurat ke kaun manai aise daate hai aur bole hai: "Aurat hamaar hai. Toe ke hai daate waala? Ham boliela: aisie tjal!"

Ab doeno mardaana me djhagara howe lagal.

Tab siepaahie aail aur poetjhies kie: "Ka bhail?"

Tab doeno bataawe lagal kie: "Aurat hamaar hai aur ham hoekoem deilie hai: aisie tjal." Tab ekwa bolies: "Aur ham boliela: oisie tjal."

Tab siepaahie bolies: "Attjha, ham faisala kar debe kie kekar aurat hai."

Oe larka ke doei aadmie ke bietj me khara karies aur ek mard se bolies: "Larka ke aapan godie me bolaaw."

Larka ke bolaais, bakie larka na gail. Tab ekwa mard se bolies: "Toe bolaaw." Larka djhat se dielagiebaadj lage gail miethaai dekhe ke.

Tab siepaahie aurat se bolies kie: "Tor biehauta ie hai. Ekare sanghe toe dja." Aurat ke saram hoike dielagiebaadj ke sanghe tjale lagal.

Koetjh doer gail tab dielagiebaadj aurat se bolies kie:

"Ab ie baat na bolal rahiehe kie ie gaaw me dielagiebaadj na hai. Ie gaaw me dher dielagiebaadj rahe hai. Aur toe ab aapan biehauta sanghe djaai sake hai."

Aurat khoesie hoike aapan biehauta ke sanghe fier tjal gail.



Zes blinden bekijken een olifant.

In een blindentehuis woonden eens blinden die wilden weten hoe een olifant eruit ziet.

Op een dag kwam er een olifant voorbij. Een paar blinden uit het tehuis gingen kijken. Daarna gingen ze het tehuis weer binnen.

Toen ze er met elkaar over spraken, zei de eerste: "Nu weet ik hoe een olifant eruit ziet. Een olifant lijkt op de muur van een huis."

Een ander zei: "Nee, dan heb je niet goed gekeken. Een olifant ziet eruit als een waaier."

De derde zei: "Dan heb jij ook niet goed gekeken. Ik weet hoe hij eruit ziet. Een olifant is helemaal glad."

Weer een ander zei: "Nee, ik heb het beste gekeken. Een olifant is vochtig en lang en z'n lichaam voelt een beetje ruw."

Nog weer een ander zei: "Nee hoor, dan heb jij ook niet goed gekeken. Ik heb het nog beter gezien. Een olifant lijkt op een boom. Je kunt je armen eromheen slaan."

De laatste zei: "Nee, jullie hebben niet goed gekeken. Ik heb 't het allerbeste gezien. Een olifant is lang en dun en lijkt op een touw."

Zo spraken ze onder elkaar: "Ik weet hoe hij eruit ziet," en: "Ik heb het goed gezien."

Het is wel duidelijk dat de zes die de olifant waren gaan bekijken, elk een ander deel hadden vastgepakt. Iemand had z'n slagtand gevoeld, iemand z'n lijf, iemand z'n oor, iemand z'n slurf, iemand z'n poot en iemand z'n staart.

En ze vertelden elkaar: "Ik heb hem beter bekeken dan jij."

Degene die z'n lijf gevoeld had, zei dat hij eruit zag als de muur van een huis. Die z'n oor had vastgepakt, zei dat hij op een waaier leek. Die z'n slagtand getroffen had, zei dat hij glad was. Die z'n slurf had gevonden, zei

dat hij vochtig en ruw was. Die z'n poot had betast, zei dat hij er als een boom uitzag. En die z'n staart gevonden had, zei dat een olifant zo lang en dun is als een touw.

In werkelijkheid hadden ze niet met hun ogen gekeken, maar in hun blindheid vertelden ze zo elkaar hun eigen ideeën.

Uit dit verhaal kan je zien dat ze allemaal een beetje gelijk hadden, maar niemand het goed wist.

Het verhaal van de twintig goudstukken

Er was eens een jongen die het veld in ging om z'n koe te laten grazen.

En wat zag hij daar? Onder een boom zat een pandiet die heel lang haar had. Daar haalde hij gouden munten uit die hij één voor één schoonmaakte en er weer in stopte.

Toen de jongen dat gezien had, ging hij naar z'n vader en moeder en vertelde dat hij een pandiet had gezien toen hij z'n koe liet grazen en wat die pandiet aan het doen was.

Toen bedacht z'n vader een list. Hij zei: "Zoon, weet je wat? Ga de pandiet roepen en zeg tegen hem: "Morgen is er bij ons thuis een feest met een kort ritueel. Kom dus morgen bij ons.""

De jongen ging weg en zei dit tegen de pandiet.

De volgende dag kwam de pandiet. Toen het ritueel gebeurd was, kreeg hij een maaltijd aangeboden en ook een slaapmat om wat te rusten.

En wat deed de pandiet toen? Hij haalde de gouden munten één voor één tevoorschijn en legde ze onder het hoofdkussen.

Nu zei de vader tegen zijn vrouw: "Ga naar het kamertje

waar de twintig goudstukken op tafel liggen. Breng me er één, die zal ik aan de pandiet geven." De vrouw ging weg om de gouden munt te halen, maar ze vond er geen.

Daarop begon de man zijn vrouw te slaan. De pandiet vroeg: "Waarom sla je die vrouw toch zo?" De man antwoordde: "Begrijpt u dat niet, meneer pandiet? Ik heb haar gezegd: Ga en breng me één van de goudstukken. Die wil ik u kado geven. Maar ze doet het niet." De pandiet zei niets.

Intussen ging de vader zelf de gouden munten zoeken. Toen hij ze niet vond, kwam hij terug en zei: "Meneer pandiet, er lagen twintig goudstukken op tafel, maar ze zijn er niet meer. Wat is er met al die gouden munten gebeurd? Wij zijn hier met z'n drieën, m'n vrouw, ik en uzelf en verder is hier niemand. Mijn vrouw heeft ze natuurlijk niet weggenomen en ik ook niet. Wie zou ze dan weggenomen hebben?"

De pandiet zei niets.

Toen vroeg de man aan de pandiet: "Waarom laat u toch uw haar zo lang groeien?"

Maar de pandiet zei niets.

Toen verschoof het kussen op de slaapmat van de pandiet. Daar lagen de twintig goudstukken! "Maar meneer pandiet," zei de man, "wat hebt u nu toch gedaan? Nu hebt u niets meer te zeggen, hè? U hebt geen bewijs dat u deze goudstukken niet hebt weggenomen."

Hij vervolgde: "Meneer pandiet, vanaf vandaag mag u nooit meer zoiets doen. De aandacht die u aan deze gouden munten hebt gewijd, moet u voortaan aan God wijden. Dan zult u daar de vruchten van plukken. Doet u vanaf vandaag zoiets nooit weer."

De pandiet sprak geen woord.

Zo maakte meneer vader de pandiet alle gouden munten

afhandig. En meneer pandiet heeft vanaf die dag z'n gezicht niet meer laten zien.

Het verhaal van de grappenmaker

Een echtpaar liep achter elkaar en ze hadden ook een kind bij zich. De moeder droeg het kind zo tegen haar schouder dat het alles kon zien wat er achter hen aan kwam.

Op een goed moment kwamen ze langs een dorp waar alleen grappenmakers woonden. De man had van te voren tegen zijn vrouw gezegd dat ze niets moest zeggen, omdat er in dat dorp alleen maar grappenmakers woonden.

Toen ze het dorp voorbij waren, zei de vrouw: "Waar zijn die grappenmakers nu? Ik heb er niet één gezien."

Maar een van de grappenmakers van dat dorp had het gehoord. En wat deed hij? Hij kocht wat snoepgoed en ging achter de vrouw lopen, terwijl hij het kind flink aan het snoepgoed liet sabbelen.

Even later kwamen ze bij een T-kruising, waar ook een politiepost was. De grappenmaker zei tegen de vrouw: "Waar ga je heen? Kom hierheen."

Hierop draaide de echtgenoot van de vrouw zich om en keek wie zijn vrouw terecht wees. Hij zei: "Dat is mijn vrouw. Wie ben jij eigenlijk dat je haar terecht wijst? Ik zeg: die kant op."

Toen begonnen de twee mannen ruzie te maken en de politie kwam vragen wat er aan de hand was. Ze begonnen allebei te vertellen: "Dit is mijn vrouw en ik heb opdracht gegeven deze kant op te gaan." "En ik zeg: nee, die kant op."

De agent zei: "Goed, ik zal beslissen wiens vrouw ze is. Hij zette het kind tussen de twee mannen in en zei tegen

de ene man: "Roep het kind bij je." De vader riep het kind, maar het kwam niet. Toen zei de agent tegen de andere man: "Roep jij het." Het kind kwam meteen naar de grappenmaker toe om te kijken of hij nog snoep had. De agent zei tegen de vrouw: "Dit is je echtgenoot, ga met hem mee." Verlegen ging de vrouw met de grappenmaker mee.

Een eindje verder zei de grappenmaker tegen haar: "Nu moet je nooit meer zeggen dat er in dit dorp geen grappenmakers zijn, want er wonen er een heleboel. Je kan nu met je man meegaan."

Daarop ging de vrouw weer blij met haar eigen echtgenoot mee.